

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeberg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 3 juli 2018

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 50.182/II/PN

Betreft: klacht tegen de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp (DBDMH) in het kader van de bestuurstaalwet

Mevrouw de staatssecretaris,

In zitting van 29 juni 2018 onderzocht de Vaste Commissie Taaltoezicht (VCT), in verenigde afdelingen, een klacht betreffende het feit dat in het kader van 2 tuchtsancties ten aanzien van de klager, een brandweerman behorend tot het Nederlandse taalkader, de jury tot tweemaal toe uit overwegend Franstalige officieren (4 F/ 2 N) bestond. Tijdens de hele tuchtprocedure werd betrokkene verhoord door enkele kaderleden die niet begrepen waarover de tuchtzaak ging. Betrokkene diende zich vervolgens tot de bedrijfsjurist te richten, maar een Nederlandstalige jurist is niet aanwezig binnen de dienst. De preventieadviseur van de dienst is Franstalig en kon de klager niet helpen. Om zijn verlof te regelen moest de klager zich wenden tot de enige verantwoordelijke voor het verlofsysteem Uniweb Time, maar deze dame weigert Nederlandstalige info te geven.

De DBDMH heeft niet gereageerd op de vraag om inlichtingen van de VCT.

*

* *

Overeenkomstig artikel 32, § 1 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen is de DBDMH onderworpen aan de bepalingen van hoofdstuk V, uitgezonderd de artikelen 50 en 54 voor wat het gebruik van het Duits betreft, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Voor wat betreft de contacten bij de bedrijfsjurist en de verantwoordelijke voor het verlofsysteem, bepaalt artikel 39, § 1 SWT, waardoor ter zake verwezen wordt naar art. 17, § 1, B, 1° SWT, dat indien de zaak een ambtenaar van de dienst betreft het Nederlands of het Frans wordt gebruikt naargelang de taal van diens toelatingsexamen of bij ontstentenis van zulk examen de taal van de groep waartoe de betrokkene behoort op grond van zijn hoofdtaal, zonder hierbij beroep te doen op vertalers. Klager moest aldus in het Nederlands geholpen worden.

Wat betreft de twee tuchtsancties waarbij de jury bestond uit 4 Franstalige officieren en 2 Nederlandstalige officieren, dient verwezen te worden naar de eerdere adviespraktijk van de VCT waarin de rechtspraak van de Raad van State in aanmerking wordt genomen (VCT nr. 40.172 van 30 januari 2009). De SWT handelt in geen enkel artikel over de samenstelling van tuchtorganen.

De Raad van State stelt in haar arresten wat volgt:

a) de SWT houdt in dat de raad van bestuur zo moet worden samengesteld dat het onderzoek en de hoorzitting van elke ambtenaar in die zijn eigen taal kunnen plaatsvinden, en dat deze laatste kennis kan nemen van van alle stukken die hem aanbelangen, geschreven in zijn eigen taal. Geen enkele bepaling vereist, op een bepaalde vergadering, dat er een equivalentie is tussen leden – met of zonder stemrecht – van de ene en de andere taalrol. Dit college is derhalve rechtsgeldig samengesteld vanaf het moment dat er minstens één lid van de taalrol van de betrokken ambtenaar aanwezig is op de vergadering en dat het college bovendien beroep kan doen op een taalassistent of een van zijn tweetalige leden (R.v.St. nr. 22.109 van 10 maart 1982)

b) de rechten van de verdediging zijn gerespecteerd wanneer, tijdens de vergadering van de raad van bestuur die is samengekomen om de ambtenaar voor wie een tuchtsanctie is voorgesteld te horen, minstens een lid van de taalrol van de betrokken ambtenaar aanwezig is en dat de raad een beroep kan doen op een taalassistent of op een van zijn tweetalige leden, teneinde getrouw de inhoud van het onderzoek of de tussenkomst van de ambtenaar aan alle leden van de raad over te brengen (R.v.St. nr. 22.329 van 10 juni 1982).

De VCT kan uit het dossier niet opmaken of de betrokken Nederlandstalige leden van de tuchtcommissie al dan niet tweetalig waren en zo getrouw het verloop van procedure aan hun collega's konden over brengen, voor zover deze collega's van de Franse taalrol zelf al niet tweetalig waren.

De VCT acht de klacht ontvankelijk en gegrond wat betreft de klacht over de contacten met de bedrijfsjurist en de verantwoordelijke voor het verlofysteem.

De VCT acht de klacht ontvankelijk en ongegrond wat betreft de tuchtprocedure voor zover een tweetalig lid aanwezig was onder de Nederlandstalige en Franstalige leden van de tuchtcommissie.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,